

بررسی فرم فیزیکی ساختمانهای سنتی بر اساس شرایط اقلیمی جهت صرفه جویی در مصرف انرژی (نمونه موردی : خانه های قدیمی کرمان)

امید کردنژاد^{1*}، میترا قربی²

1- دانشجوی کارشناس ارشد معماری، واحد رفسنجان ، O.Kordnezhad@yahoo.com

2- عضو هیئت علمی شهرسازی دانشگاه پیام نور، مرکز کرمان ، Mitraghorbi@gmail.com

چکیده

آب و هوا یکی از مهمترین عوامل در عملکرد زیست محیطی، طول عمر و دوام مصالح، ساخت و ساز در ساختمان ها است. اگر چه برخی از ساختمان های قدیمی برای مدت طولانی بی سکنه و نادیده گرفته شده اند، دوام آن ها در طی قرن ها می تواند به دلیل سازگاری آنها با آب و هوای منطقه ای که در آن قرار گرفته شده اند، باشد. در این مطالعه، تکنیک های ساخت و ساز و ویژگی های مصالح ساختمانی بکار رفته در برخی از خانه های قدیمی شهر کرمان، به منظور ارزیابی شرایط ساختمان ها با توجه به شرایط آب و هوایی مورد بررسی قرار گرفته است. مطالعه ی خانه های قدیمی که در شرایط آب و هوا و ملات، توسط سازندگان محلی با شیوه های سنتی ساخته شده اند و بیش از 100 سال بدون تعمیر و نگهداری جان سالم به در برده اند. از سوی دیگر بیشتر ساختمان های قدیمی در شهر کرمان که در شرایط آب و هوایی گرم و خشک قرار داشته، با شیوه ای خاص ساخته شده اند؛ از ملات کاهگل و خاک گچ برای سطوح بیرونی به علت جلوگیری از خرابی، آب و هوای سخت منطقه و جلوگیری از جذب نور و تشعشعات خورشید استفاده شده است. این مطالعه نشان می دهد که تکنیک های ساخت و ساز و مصالح ساختمانی مناسب و بومی برای آب و هوا به عمد برای بقای ساختمان های قدیمی در طول قرن ها انتخاب شده اند.

واژه های کلیدی: اقلیم گرم و خشک، بادگیر، زمستان نشین، پنج دری، حیاط مرکزی.